

**Ohliadnutie za šiestym celoslovenským stretnutím MO vo Svite, 11.-13.11.2011
... podľa príkladu sv. Jozefa, manžela Panny Márie.**

“A nik nevlieva mladé víno do starých mechov,...ale nové víno do nových mechov.” (Mk 2,22)
(otvorené počas Modlitieb otcov vo Svite v sobotu večer 12.11.)

Pred dvoma rokmi sme pred stretnutím vo Svite putovali po farnostiach od západu Slovenska na východ a k nášmu úžasu všetky štyri kostoly boli zasvätené Panne Márii. Naše putovanie vyvrcholilo vo Svite v kostole sv. Jozefa. Bolo to akoby nám Mária hovorila – buďte ako môj manžel, buďte ako sv. Jozef. Vlni, na piatom stretnutí, nás Pán povolal za prorokov, keď sme na modlitbách dostali slovo “...za proroka pre pohanov som ťa ustanovil” (Jer 1,5). Na druhý deň nás v homílii Mikuláš Tressa vyzval, aby sme boli prorokmi podľa vzoru proroka sv. Jozefa, manžela Panny Márie. V tomto roku sme na regionálnom stretnutí MO na Hájiku pri náhodnom otvorení Sv. Písma čítali: “Jozef, jej manžel, bol človek spravodlivý ...” (Mt 1,19). To stretnutie sa konalo pri príležitosti sviatku sv. Jozefa.

Témou tohtoročného stretnutia vo Svite bol teda náš patrón sv. Jozef. Prišlo 109 mužov, medzi nimi bolo 13 kňazov a prvýkrát medzi nás zavítal otec biskup Stanislav Stolárik z Košíc. Množstvo kňazov bolo pre nás radostným prekvapením. Chcem však pripomenúť, že mesiac pred Svitom sme sa zapojili do modlitieb za kňazov, ktoré organizovali Modlitby matiek a Manželské stretnutia, s osobitným úmyslom, aby kňazi prišli do Svitú medzi nás. Sv. omšu s otcom biskupom sme začínali v piatok už o 18:00, ale takmer všetci chlapi to stihli napriek dlhému cestovaniu. Prítomnosť otca Stolárika pre mňa veľa znamenala. Spoznal som ho na konferencii Modlitieb matiek v Portugalsku v r. 2001, kde práve do jeho rúk prvýkrát vôbec skladali komunitné sľuby koordinátorky MM z celého sveta. Otec biskup sa vo svojej kázni zmienil o svojej návšteve chrámu sv. Jozefa v kanadskom Montreale, asi najväčšom “Jozefovom” chráme na svete. Zasiahlo ma to, pretože ja som sa obrátil na stretnutí pre mužov pri svojom

pobyte v Kanade v r. 1997, netušiac nič o chráme v Montreale, ani o tom, že ma Pán na Slovensku povedie k hlbokému rešpektu k sv. Jozefovi.

V sobotu sa chlapom prihovril k hlavnej téme otec Šebestián, františkán z Moravskej Třebovej, ktorý duchovne zastrešuje Modlitby matiek v Čechách. Až po stretnutí som zistil, že je z kláštora sv. Jozefa. V srdci mi utkvela najmä jeho výzva s odvahou a dôverou prijať nové veci, ku ktorým nás volá Boh, ktoré nemáme pod kontrolou, úplne im nerozumieme a nevieme, ako dopadnú. Toto nám mužom chýba a sv. Jozef nám ukázal cestu, keď dokázal prijať veci, ktoré si vyžadujú veľkú vieru a odvalu – Jozef je nám blízky, pretože s tým zápasil, rozum hovoril niečo iné, ale spravodlivosť ho doviedla k správne rozhodnutiu.

Svedectvá boli dojímavé i veselé, chvíle veľkého povzbudenia pre všetkých. Ďakujem Bohu za mužov, ktorí predstúpili pred mikrofón s dôverou v naše spoločenstvo. Jedným svedectvom som sa inšpiroval a televízor je u nás doma vypnutý počas celého adventu. Prežili sme už viacero pekných spoločných chvíľ ako rodina, o ktoré by nás inak asi televízor okradol.

Na hlavnej omši bolo pozoruhodné, že ju slúžilo 12 kňazov. Hlavným celebrantom bol Marián Kuffa zo Žakoviec. Gréckokatolícky kostol sv. Cyrila a Metoda sme úplne zaplnili. Bola tam zima, Marián kázal 75 minút, ale robí to tak živo a neopakovateľne, že nás stále udržoval "vo vare". Pomyslel som si, že Boh robí veľké veci cez ľudí, ktorí sa mu úplne odovzdajú.

V sobotu večer sme pokračovali Modlitbami otcov a sľubmi do Modlitieb otcov pred Najsvätejšou sviatosťou oltárnou. Túto časť programu mám najradšej. Vtedy máme veľmi blízko k sebe i k Ježišovi a je to také ... naše. Sľuby sú dojímavé, vznešené a pravdivé zároveň. Akoby nás Boh pasoval za svojich rytierov, za prorokov podľa vzoru sv. Jozefa.

V nedeľu po sv. omši nasledovali krátke príhovory a svedectvá. Chlapi sa na moju radosť vracali k téme stretnutia, osobitne zarezovala téma o čistote podľa vzoru sv. Jozefa. Svedectvám nebolo konca, takže sme program pretiahli vari o 40 minút.

Toto stretnutie bolo iné ako vlnajšie. Vlani to boli búrlivé chvály, miestami všetci na nohách, ruky nad hlavou, po sľuboch akoby sme boli uchvátení Duchom Svätým a nebo na chvíľu zostúpilo na zem. Tento rok to bolo celé pokojnejšie, Duch jemne pofukoval a rozdával tichú radosť, ktorá liečila, v ktorej sme sa jednoducho cítili dobre. Môj hlavný dojem bol, že sa rodí niečo nové – nové spoločenstvo. Bolo to podčiarknuté prítomnosťou otca biskupa, dvanástimi kňazmi na hlavnej sv. omši, po prvýkrát viac ako sto účastníkmi a čítaním otvoreným v sobotu večer. Hlavnú omšu sme mali v cerkvi sv. Cyrila a Metoda, čo tak trochu naznačuje ekumenický charakter nášho spoločenstva. Cyril a Metod nám priniesli nový život viery. Po 1100 rokoch sú Modlitby otcov na Slovensku z Božej milosti novým vínom, korene tejto milosti sa však dajú vytyšiť už niekde u dvoch solúnskych bratov. Bohu vďaka! Ivan

Pozdrav od kňaza Mariána Libiča

Ahoj Ivan, som doteraz plný dojemov zo stretnutia vo Svite. Otcovia zo Šamorína sú veľmi spokojní. Rad by som povedal všetkým otcom a mužom ktorí sa stretávajú na modlitbách aj za tých, ktorí nás už predišli do večnosti že každý mesiac za nich obetujem sv. omšu. Zostávam v modlitbách, žehná vás, Marián Libič

Pohľad účastníka

V piatok začalo stretnutie sv. omšou, ktorú celebroidal otec biskup Mons. Stanislav Stolárik. Stretnutie s ním bol zážitok sám o sebe. Sv. omšu slúžil priamo v priestoroch nášho stretnutia. Zobral som si so sebou JKS, ale bol mi k ničomu, pretože sa tam spievali piesne, o ktorých som ani nechyrol. Chlapi z Trebišova a Prešova priniesli gitary (5), dve ústne harmoniky, flauta bola zo Žiliny. Na stenu boli cez laptop a projektor premietané texty piesní, takže sa do spevu mohli zapojiť aj tí, čo slová nepoznali (ako ja). Nepočul som spievať za celý čas jednu pieseň dvakrát !

Prečo som napísal zábavné. Nikdy som nepočul nikoho a nikde sa nahlas smiať počas kázne pri sv. omši. Boli sme v sobotu popoludní v nádhernom, novom kostole sv. Jozefa vo Svite, ktorého stavebnou a zároveň oddelenou súčasťou je aj úžasne krásna gréckokatolícka kaplnka sv. Cyrila a Metoda. Sv. omšu slúžil otec Marián Kuffa. Je to človek plný energie, trocha drsný, ale životom skúsený človek, ktorý nám dokázal rozprávať temer hodinu a dvadsať minút bez toho, aby sme si uvedomili čas. Na fare v Žakovciach, neďaleko Kežmarku, pomáha plus mínus 250 ľuďom – alkoholikom, drogovo závislým, gamblerom a inak nezvládnuteľným deťom. Porozprával nám viaceré životné príbehy jeho zverencov. Keďže okrem iného má aj rozprávačský talent, miestami sme sa smiali, inokedy nám bolo do plaču. Jedným slovom – zážitok. Niečo tak emocionálne ľudské, ako tam, som ešte neprežil.

V čom bola tá poučnosť? Nuž súčasťou stretnutia bola aj časť nazvaná Svedectvá. Obdivoval som chlapov, ktorí dokázali predstúpiť pred viac ako sto iných chlapov, rôznych vekových kategórií, so svojimi životnými príbehmi, dokumentujúc, ako Pán zasiahol do ich života, čo sa v nich zmenilo a prečo sú tam, kde teraz sú. Medzi inými, boli tam aj zástupcovia MO z Čiech. So svojím príbehom vystúpil aj vynikajúci rečník z Uherského Brodu, otec Josef Červenka. Znova, aj sme sa smiali, aj sme si utierali slzy od dojatia. Poučenie bolo v spolupatričnosti v spoločenstve, že nás všetkých zjednocuje náš nadovšetko milosrdný Pán.

Otec Šebestián z Moravskej Třebové k nám prehovoril k hlavnej téme stretnutia – podľa príkladu sv. Jozefa, manžela Panny Márie. Priniesol celkom nový pohľad na sv. Jozefa. Teda pre mňa určite, pretože som sa nikdy nezamýšľal nad tým, aké to musel mať sv. Jozef ťažké popri „svojom“ čistom a sv. synovi Ježišovi a čistej a sv. manželke Panne Márii. On, jednoduchý, hriešny človek dostal výsadu od Otca byť a správať sa ako otec k Jeho Synovi. Ako sa asi cítil sv. Jozef popri týchto dvoch čistých, jedinečných stvorených. Necítil sa veľakrát ako „piate koleso na voze“, keďže nechápal veľa vecí vo vzťahu matky a Syna? Jeho otvorené, poslušné srdce Bohu mu práve zaistilo to, že si ho Boh vyvolil za pestúna svojho Syna. Čo asi cítil Jozef k svojej snúbenici Márii vo chvíli, keď mu oznámila, že je v požehnanom stave? Ako by sme na takúto správu zareagovali my, muži, otcovia rodín? Určite by sme zlyhali. No Jozef si ju predsa zobral za manželku a prijal dieťa (Syna Božieho) za svoje. Ochraňoval a staral sa o svoju rodinu a stal sa vzorom aj pre nás dnešných otcov rodín. Jeho sila sa prejavila v poslušnosti Bohu a tým uchránil dieťa aj matku pred smrťou. Úžasný a inšpirujúci príklad pre nás, pre dnešných mužov a otcov našich rodín.

V denných adoráciách v našej „príručnej“, z jednej miestnosti vytvorenej kaplnke, sme si každý po svojom vylievali svoje srdce nášmu Pánovi, Bohu stvoriteľovi, Bohu vykupiteľovi, Bohu posväťiteľovi.

A čo na konci stretnutia? V prvom rade úprimná a srdečná vďaka za perfektnú organizáciu stretnutia patrí našim celoslovenským koordinátorom Ivanovi a Petrovi. Nič nenechali na náhodu, všetko perfektne pre nás pripravili. Ešte raz, ďakujeme.

Jeden z mnohých, vďačný účastník Jozef Voštinár

Čistota podľa vzoru sv. Jozefa

Sex je úžasná vec. Je naplnením a obnovou manželskej zmluvy. Ak je všetko tak ako má byť, Boh je prítomný nádherným spôsobom. Citová a duchovná jednota je doplnená fyzickou jednotou a manželia sa stávajú jedným telom v plnom zmysle. Je to skoro ako so svätým prijímaním. Ježiša môžeme milovať rôznymi spôsobmi, ale práve prijímanie, v ktorom sa zjednocujeme aj fyzicky, sa zdá byť tým najkrajším spôsobom. Boh dal mužovi veľkú túžbu po fyzickej jednote so svojou manželkou. Aby však všetko bolo tak ako má byť, vyžaduje od neho čistotu.

V jednej z vrcholných scén Apokalypsy po trúbení poľníc padajú starci pred trónom Najvyššieho a za besnenia živlov sa na nebi zjaví – od čias Jeremiáša stratená archa Starej zmluvy. Tento obraz vzápätí vystrieda žena odetá slnkom, s vencem z dvanástich hviezd. Je to Mária, ktorá je

predstavená ako kráľovná neba, ale nielen to. Podľa Scotta Hahna tu vidíme Máriu ako archu Novej zmluvy, ktorá vystriedala starú archu.

Pri zasnúbení s Máriou Jozef sotva tušil, že si berie budúcu kráľovnú neba, novú archu. Určite však vedel, že dostal veľký poklad, krásnu ženu. Keď vyšlo najavo, že čaká dieťa, rozbehla sa v Jozefovej duši dráma. Čím viac milujete, tým viac bolí zrada. Jozef zápasil s Bohom. Ak prijmem zjavenie Márie Valtorty, jeho zápas trval tri dni a zostarol v ňom o desať rokov. Po zjavení Pánovho anjela si musel uvedomiť, že jeho žena je ďaleko krajšia ako si myslel. Ved' našla milosť u Boha. Jozef sa napokon s vierou Bohu odovzdal, pripojil svoje 'áno' k Máriinu 'áno' spolu so svojou čistotou. K šťastiu mu stačila nádhra Máriinho poslania.

Archa zmluvy bola najposvätejším predmetom Starého zákona. Do jej blízkosti mohli iba kňazi a podmienkou bolo, že museli byť čistí. Pre istotu mali v službe na nohe povraz, aby ich mohli vytiahnuť zo Stánku, keby ich hriešna prirodzenosť neprežila posvätnú blízkosť archy. Jozefova archa bola ešte viac. Nosila Boží zákon nie na kamenných tabuliach, ale vpísaný do Najsvätejšieho srdca Ježišovho. Jozefova úplná čistota odráža túto čistotu a posvätnosť Márie. Jozef právom nechce narušiť intímnu sféru tejto Archy. Jeho spravodlivosť a viera tu žiaria naplno. Žiť v úplnej čistote pod jednou strechou s najkrajšou ženou na svete chce veľkého svätca. V čistote zlyhali mnohí veľkí muži Sv. Písma – najmocnejší Samson, spravodlivý Dávid, aj najmúdrejší Šalamún. Tesár z Nazareta to však dokázal. Pod jeho obetavým vedením Mária rozkvitla do plnej krásy podľa Božieho plánu. Čo to znamená pre nás?

Naše ženy sú tiež archami – archami Božích detí. Našou milosťou je, že (na rozdiel od Jozefa) môžeme vstupovať do svojej archy a spečatiť tak úžasným spôsobom jednotu sviatostného manželstva. Musíme však byť čistí. Naše myšlienky musia patriť len našim manželkám. Nie ženám z pochybných TV programov, z internetu, ani tým z reklám na spodné prádlo. Na ulici musíme odvrátiť zrak od peknej ženy skôr ako ju začneme v duchu vyzliekať. Naše ženy by sa mali pri nás cítiť bezpečne, isté, že nebudeme po nich vrčať, keď z nejakých dôvodov nevyhovejú našej túžbe po intímnom zblížení, že nebudeme na protest prenášať periny do vedľajšej izby, ani zapínať internet, aby sme ich vytrestali a ventilovali napätie inak.

Odmietanie telesnej jednoty je ťažká skúška pre muža, obzvlášť ak mu manželka ani po diskusii na túto tému veľmi nerozumie. Ocitáme sa akoby v pozícii sv. Jozefa, opustení, zradení, pýtame sa prečo. Ovláda nás hnev a sklamanie. Prosme v týchto chvíľach sv. Jozefa, aby nám pomohol zvládnuť bolesť, aby nám vyprosil milosť práve vtedy uvidieť svoju ženu v jej skutočnej kráse, ku ktorej je povolaná. Tak ako jemu v čase skúšky Boh zjavil Máriu v jej skutočnom poslaní Matky Mesiáša. Naša žena nie je Mária, ale je krásna, ďaleko vzácnejšia ako si možno myslíme. Ona sama o tom netuší. Taká krása nás môže naplniť a prekenuť obdobie bez sexuálneho zblíženia. Skúška je príležitosťou, ktorú s pomocou sv. Jozefa môžeme zvládnuť. Keď sa o to snažíme, rastieme pred Bohom a verím, že skôr či neskôr aj v očiach našej ženy. A to je viac, oveľa viac, ako keby nám pod tlakom vyšla v ústrety len aby "bol pokoj".

Ja sám som zlyhal mnohými spôsobmi. S pomocou sv. Jozefa však po troške postupujem. Spočiatku som dúfal len v to, že mi pomôže zvládnuť ťažké chvíle. Dostal som však oveľa viac. Naše milovania sú teraz krajšie ako kedykoľvek predtým. Za najväčšiu milosť považujem, keď dokážem vidieť svoju ženu ako nádhernú napriek jej chybám. Myslím na to, že môže byť ako Panna Mária. Ak ja budem ako sv. Jozef. Z nesmelého, doráňaného púčika sa rozvinie do plnej krásy duchovnej ruže.

Učiť sa láske

Počas cesty autom do Svitú, kde sa konalo celoslovenské stretnutie Modlitieb otcov 2011, som počúval rádio, v ktorom zaujímavo hovoril jeden astronóm o vesmíre. Medzi iným povedal tiež aj jednu príhodu so staršou pani a hovorí: Ako som tak rozprával na jednom posedení o slnku a vesmíre, prihlásila sa jedna pani o slovo a spýtala sa ma: "Prosím vás pán doktor, koľko ste to hovorili, že to slnko bude ešte svietiť, 4 milióny rokov?" Odpovedal som: "Nie 4 milióny, ale 4

miliardy rokov." Pani si vydýchla a zašomrala: "Tak to ste ma ale potešili pán doktor." Vybuchol som od smiechu a v duchu som si pomyslel: Tak takéto starosti mať na tie roky!? Vzápätí mi prešlo myslou, že niekedy sa i ja takto správam, presne ako tá pani. Úprimne si musím priznať sám pred sebou v pravde, že sa často zaoberám doslova hlúposťami a to podstatné mi v živote uteká pomedzi prsty. To podstatné je, že život je predovšetkým o láske, ktorá ide ruka s rukou pravdy. Touto pravdou a láskou je Ježiš, ktorý nás miluje a učí milovať.

Po príchode do Svitu a následnom ubytovaní sa na izbe, odišiel som do kaplnky a tam som prosil Ducha Svätého o plnšie pochopenie hĺbky života sv. Jozefa. Otvoril som sv. Písmo a čítal: "Lebo vtedy dám národom čisté pery, aby vzývali meno Pánovo a slúžili mu spojenými silami." (Sof 3,9). A následne: "... vzmuž sa tiež všetok ľud krajiny, hovorí Pán, a pracujte, lebo ja som s vami, hovorí Pán zástupov. Slovo, ktoré som s vami uzavrel, keď ste vychádzali z Egypta, a môj duch ostáva medzi vami, nebojte sa." (Ag 2,4-5). Pri rozjímaní nad týmto Božím slovom sa mi začali vynárať tieto slová: "čistota srdca, oslava Boha, služba blížnemu, jednota a spolupráca, nebojácne konať dobro, vytrvalá pracovitosť, vnímavosť pre Božiu prítomnosť, odovzdanosť do Božích rúk." Vravím si, veď takýto bol v skutočnosti sv. Jozef a toto sú sčasti jeho čnosti. Tak často sa hovorí, že o sv. Jozefovi je toho vo sv. Písme veľmi málo napísané, ale Boží duch je tak veľký, že nám v krátkom čase dokáže objasniť mnohé skutočnosti Božieho slova. Vieme o ňom tiež to, že bol mužom spravodlivým (porov. Mt 1,19).

Z tohto stretnutia mi v mysli utkvela najviac myšlienka, ktorú spomenul aj Ivan Melo a to je "čistota". U väčšiny mužov sa s určitosťou zhodneme v tom, že čistota srdca i tela je pre nás mužov ten najtvrdší oriešok. Toto nás dokáže niekedy doslova rozbiť na kusy. Dokážeme úspešne vzdorovať voči zime, teplu, dažďu, námahe v práci, ale pod týmto bremenom často padáme. Hovorí sa, že mužnosť spočíva v schopnosti zapretia samého seba pre milovanú osobu. Toto pre nás robí Boh. Poslal nám svojho syna, ktorý sa pre nás narodil, aby nás spasil. Meno Ježiš mu dal práve sv. Jozef z poverenia anjela. (porov. Mt 1,21). Boh nám cez sv. Jozefa ukazuje cestu, ako bojovať so sebou. Netreba pri tom zabúdať, že Jozef bol v blízkosti Panny Márie, čiže v blízkosti Nepoškvrnenej čistoty plnej lásky a modlitby. Modlila sa za Jozefa, aby to všetko zvládol a v tej najťažšej situácii mu u Boha vyprosila anjela, aby vedel ako ďalej. Som presvedčený, že aj nám Boh posielal svojho anjela práve v tej správnej chvíli, či už v podobe manželky, detí, alebo úplne cudzieho človeka. Ježiš, ktorý môže všetko, dokáže v spolupráci s nami a našou úprimnou modlitbou k nemu, vyriešiť každú situáciu života. Sv. Jozef je v tesnej blízkosti pri Ježišovi i teraz a preto má jeho príhovor takú veľkú silu. Vo Svite odzneli mnohé svedectvá mužov z osobného života a nie je to žiadna mužská slabosť, ba práve naopak. Je to veľká posila pre nás všetkých, ktorí tieto svedectvá počúvame v duchu viery. Chlapi, vďaka vám za vaše svedectvá i za to, že cez vaše skutky viery môžeme plnšie prežívať Božiu prítomnosť. Buďme vytrvalí vo viere tak, ako bol sv. Jozef. Nech narodený Ježiš v Betleheme je prijatý do každého ľudského srdca úprimnou osobnou vierou.

Prajem všetkým požehnaný vianočný čas a posilu Božím slovom: "Vo svojej dôstojnosti šťastne vyťahni, nasadni na voz a bojuj za pravdu, lásku a spravodlivosť. Nech ťa tvoja pravica učí konať úžasné skutky." (Ž 45,5) Ondrej

Nech je oslávený Pán aj s Jeho Matkou!

Drahí otcovia, vzácní priatelia.

Dovoľte mi podeliť sa s Vami o moju skúsenosť s Pánovým Slovom. Je síce stará viac ako rok, ale verím, že sily na povzbudenie v pokračovaní v modlitbách otcov jej neubudlo.

V jeden septembrový večer som sa pri čítaní Svätého písma dostal k stati „Uzdravenie chorého pri Betsaidskom rybníku (Ján 5,17): Ježiš im povedal: „Môj otec pracuje doteraz, aj ja pracujem.“) A tak som sa začal pýtať Pána, že to je síce pekné, keď pracujú Oni, aj Ježiš, aj Tatino, ale čo ja? Veď aj ja chcem niečo urobiť pre svoju rodinu. Prosil som ich, aby mi ukázali,

čo mám robiť. Ale prešli dni, aj dáke 2-3 týždne, a ja som odpoveď nedostával. Až prišlo celoslovenské stretnutie MO vo Svite. Samotné modlitby otcov, modlitba odovzdávania „svojich do košíka“- pohyb ruky s napísanými menami manželky a detí pred Eucharistického Ježiša a v tom ako blesk: Rob toto, toto treba robiť tebe... Odpoveď jasná a presvedčivá, nespochybniteľná. ALELUJA! A Pán mi dal nielen odpoveď, ale aj príležitosť na jej uskutočňovanie. Mohol som sa zúčastniť MO doma, v susedných farnostiach, dokonca v Česku. A čo viac, naučil ma, že odovzdávať svojich mu mám pri slávení Eucharistie vždy, keď som na nej prítomný. Tento tok nám to vo Svite potvrdil aj otec Marián Kuffa.

Preto Vás otcovia, prosím, neprestávajme odovzdávať našich najbližších Pánovi! Robme to, pokiaľ budeme vládať, veď nakoniec nám to Boh ukázal na praotcovi Abrahámovi a v celej sile svojej lásky na Sebe samom, keď pre našu spásu odovzdal Sebe samému vlastného Syna.

Dalšia oblasť, ktorej sa chcem dotknúť, sa týka tiež vlašajšieho stretnutia MO vo Svite. Otec Mikuláš nám vtedy povedal, že v našich rodinách máme byť prorokmi, kráľmi i kňazmi. A ja som sa opäť pýtal Pána, čo s tým? Ako to urobiť, keď situácie v našich rodinách sú také, aké sú (všetci ich poznáme, nebudem konkretizovať). Odpoveď mi prišla cez sestričku zo spoločenstva: tieto funkcie v rodinách - prorockú, kráľovskú i kňazskú, môžeme dobre vykonávať až vtedy, keď sa najskôr staneme deťmi nášho Ocka. Musíme vidieť, ako tieto funkcie vykonáva On. Potvrdzuje to aj Ježiš cez Jána 5,19-20 – Ježiš im povedal: „Veru, veru hovorím Vám: Syn nemôže nič urobiť sám od seba, len to, čo vidí robiť Otca. Čo robí otec, robí podobne aj Syn. Veď Otec miluje Syna a ukazuje všetko, čo sám robí...“ Deťmi sa najskôr staneme, keď sa odovzdáme do rúk Panny Márie. Veď sám Nebeský Otec jej zveril svojho Syna; tak prečo váhame my ?!

A ako dobre vieme „Boha uvidia iba tí, ktorí budú čistého srdca“. Čas adventu, ktorý slávime, je na očisťovanie našich srdc úplný Pánov dar.

Neváhajme a očistíme sa, aby aj naše deti robili to, čo uvidia robiť nás. Prajem to každému z nás a tiež všetkým vyprosujem, aby sa na tieto Vianoce narodil Ježiško v srdci každého otca. ALELUJA! Ľubomír

MO v Lietave 13.12.

MO v Lietave sa konali na podnet miestneho p. farára, ktorý ako každý advent robí obnovu pre mužov. Program bol nasledujúci: sv. ruženec (modlia sa chlapi), svätá omša, občerstvenie, prednáška a nakoniec MO pred vyloženou sviatosťou. Prišiel som na stretnutie asi v polovici svedectva/prednášky Braňa a zažil som diskusiu po prednáške a samotné modlitby. Už prednáška a diskusia po prednáške boli zaujímavé. Hlavnou témou diskusie bolo asi to, že otcovia chýbajú vo svojich rodinách - teda nie fyzicky - skôr akoby toho nechávali dosť veľa (všetko podstatné? - výchovu, peniaze, rozhodovanie, ...) na svojich manželkách a tie prirodzene nestíhajú a nezvládajú túto úlohu. Diskusia sa rozbíhala pomalšie, ale potom sa to dostávalo do obrátok tak, že to vyzeralo, že ani neskončíme. Ešte že potom Ľubo zavelil - tak poďme sa teda modliť.

Vrcholom stretnutia boli nepochybne modlitby otcov pred vyloženou sviatosťou – tie ma zasiahli asi najviac. Pán farár nás pozval bližšie ku oltáru, vyložil sviatosť a tak sme z veľkej blízkosti hľadeli na nášho Pána. A potom to prišlo. Otvorili sme nasledovné čítanie: „Pán je Duch; a kde je Pánov Duch, tam je sloboda. A my všetci s odhalenou tvárou hľadáme ako v zrkadle na Pánovu slávu a Pánov Duch nás premieňa na taký istý, čoraz slávnejší obraz“ (2 Kor 3,17).

To čítanie mi pripomína presne to, čo cítim, že zažívam v MO - my sa utiekame k Pánovi a On nás premieňa na svoj obraz. My sa Mu vydávame a On sa nedá zahanbiť. A práve tak to bolo aj na tomto stretnutí - hľadeli sme na Pána a On nás premieňal. Aleluja! Petr

Správy z Čiech (podrobnosti na <http://www.modlitbyotcu.cz/>)

Ahoj chlapi, se souhlasem P. Šebestiána jsme na naše webové stránky (www.modlitbyotcu.cz/aktuality.htm) umístili záznam z promluv duchovní obnovy v Moravské Třebové z listopadu 2011, který pořídil a zpracoval Vašek Hruška. Takže si to můžete poslechnout doma, v autě, v práci či jinde.

Přeji radostné a pokojné svátky narození našeho Pána, vše dobré v novém roce a hlavně vytrvejte v modlitbě, Honza.

Milí otcové, připravujeme V. národní setkání MO v ČR. Uskuteční se tentokrát 24.2. -26.2. 2011 v klášteře bratří františkánů v Moravské Třebové. Chtěli bychom prožít víkend ve společenství chlapů - otců, vzájemně se povzbudit, podělit se o radosti i strasti otcovství a prožít společné chvíle s Pánem. K tomu nám jistě pomůže i místo setkání.

Zároveň prosíme o modlitbu a podněty k programu setkání. S přáním všeho dobra

Honza Brázdil a Mirek Liška

Drazí přátelé. Posílám předběžné pozvání na již III. postní rekolekci MM a MO v Kroměříži (9.3.-11.3.2011). Opět přislíbila účast MUDr. Krausová a pokusím se oslovit některého z biskupů ke slavení sobotní mše sv. Proto dílčí změna programu je možná. Věřím, že po dvou úspěšných ročnících přispěje i tato obnova k prohloubení a zkvalitnění duchovního života hnutí MM a MO. S pozdravem P. Josef Červenka

Kontakt na Modlitby otcov

Ivan Melo: tel. 041/566 2156, Stodolova 12, 010 15 Žilina

Petr Maxa: info@modlitbyotcov.sk, www.modlitbyotcov.sk

Kontakt na Modlitby matiek: P. O. Box 137, 850 00 Bratislava 5

modlitbymatiek@yahoo.com, www.modlitbymatiek.sk, Tel./fax: 02/6241 2629

Milí otcovia, ak aj vy máte záujem o spoločné modlitby otcov, napíšte (alebo mejlujte) nám. Radi vám (zdarma) pošleme útlu knižku Modlitieb otcov, z ktorej máme veľkú radosť, a tiež ďalšie spravodaje a informácie. Knižka okrem iného slúži na zjednotenie rôznych skupiniek otcov – keď sa z nej modlíme, naše modlitby sa spájajú vo veľkej reťazi nielen na Slovensku, ale po celom svete.

Ak chcete prispieť na naše aktivity, nové číslo nášho účtu v Tatra banke je: 2611582395, kód banky 1100.